

Analýza subjektivního vnímání bezpečnosti v lokalitě stanice metra Háje a okolí

Mgr. Lukáš Hanus – Anthropictures z.s.

S finanční podporou programu Prevention of and Fight against Crime Evropské komise - Directorate-General Home Affairs. Publikace nevyjadřuje stanoviska EK a odpovědnost za její obsah nese výhradně Otevřená společnost, o.p.s.

Analýza subjektivního vnímání bezpečnosti v lokalitě stanice metra Háje a okolí

Zpracoval: Mgr. Lukáš Hanus – Anthropictures z. s.

lukas@anthropictures.cz, 724855895

Datum sběru: 3-4/2015

Projekt zhotovení metodiky sběru dat a antropologické analýzy obchodního domu na stanici metra Háje, konzultace k aktivitám, analýzu sebraných dat a prezentaci výstupů na veřejném setkání, plánovaném v rámci projektu 30-CE-0519838/00-76: *Empowerment of crime prevention culture of policing through promotion and development of partnerships, crime-data analysis and environmental design.*

Celkem se sešlo **139 vyplněných dotazníků**. Z toho bylo pro závažné nedostatky vyřazeno - 3. Celkem se dotazníkového šetření zúčastnilo **55 mužů (40,4 %)** a **81 žen (59,5%)**.

52 (38,2%) oslovených respondentů bydlí v bezprostřední blízkosti stanice metra Háje, **42 (30,8%)** bydlí zcela mimo bezprostřední okolí stanice Háje, u **42 (30,8%)** respondentů nezjištěno.

V rukou držíte analýzu subjektivně vnímané kriminality v prostoru tzv. obchodního centra u stanice metra Háje, tzv. „rampy“. Nejedná se v žádném případě o objektivní výskyt kriminality, dokonce respondenty popisované jevy často ani kriminálními nejsou, či neexistují vůbec. Přesto je subjektivní vnímání velice důležité, ba kruciální, jelikož aktivně ovlivňuje chování respondentů a jejich blízkých. Ti se pak na daném místě řídí jistými strategiemi orientovanými na bezpečnost, časovou výhodnost, užitek či zábavu. Stejně tak definované rizikové skupiny nemusí být nutně patologické. V dotazníku byl pečlivě sledován situační kontext odpovědi. V mnoha případech se ukázalo, že lidé byli při odpovědích ovlivněni místem, kde je tazatel zastihl či charakterem jejich užívání prostoru (transit, nákup, bydlení atd.). Skupiny obyvatel vyhodnocené jako rizikové jsou subjektivně vnímané. To jinými slovy znamená, že to neříká nic o jejich skutečném výskytu v prostoru, ani o jejich patologických sklonech. V dotaznících se objevili i skupiny, které ze své podstaty netvoří ani sociálně patologickou skupinu, ani skupinu objektivně přítomnou v prostoru obchodního centra Háje (Muslimové). Přesto je zde uvádíme, jelikož byly pro respondenty důležité při pohybu v prostoru. Z šetření se jasně ukázalo, že objektivní veřejný prostor neexistuje. Nýbrž je naplňován symboly ještě předtím, než do něho lidé vstoupí. Následně je obohacován zkušeností a dost často i obrazem, který o něm utvářejí média (několikrát zmíněná „černá kronika“). Pokud je cílem tohoto dotazníku přispět k jasnější představě o povaze veřejného prostoru v oblasti stanice metra Háje, musí být důsledně ověřen a srovnán s dalšími bateriemi dat, především o objektivním výskytu kriminality ve sledovaném prostoru.

Metodologie

Téma výzkumu bylo pojednáno vzhledem k zadání jako kvantitativní dotazníková sonda. Celkem bylo sebráno 139 dotazníků, což zhruba odpovídalo předpokladům. Při výběru byl akcentován především demografický profil obyvatel Prahy 11 vyplývající ze sčítání lidí v roce 2011. Vzhledem k rozsahu

dotazníkového šetření není možné říci, že jsou výsledky reprezentativní. Původní cíl, tedy zaměřit se primárně na obyvatele okolních ulic tzv. „rampy“ se naplnil v počtu menším než 40%. Tomuto nízkému číslu nahrávají především vnější okolnosti. Místo je nejen dopravním uzlem MHD jako směrem do centra města, tak na vzdálenější periferii, je především obchodním centrem s velmi pestrá nabídkou služeb. Logicky tedy přitahuje mnoho návštěvníků z blízkých

částí města. Intenzivní žitá zkušenosti s místem byla u více jak poloviny respondentů, mnoho z nich ale odpovídalo na cílené otázky velmi obecně, většinou odmítala celé místo jako celek bez další specifikace.

Pro sběr dotazníků byly zpracovány odhady počtu jedinců v jednotlivých věkových kohortách s respektováním reprezentativního rozdělení na muže a ženy dle zastoupení v posledním sčítání lidí, domů a bytů. Tomuto předpokladu se nepodařilo dostat. Přesto se domnívám, že analýza je silná především v části vizualizující subjektivně zažívané ohrožení. V těchto momentech je také dostatečně saturovaná, abychom byli schopni odlišit relevantní místa od nerelevantních. Identifikace jednotlivých nebezpečných či zanedbaných míst má minimální rozptyl (vyjma odpovědí o celkové zanedbanosti/nebezpečnosti). Dá se proto říci, že v tomto smyslu byla vysoká shoda mezi všemi skupinami respondentů.

Jednotlivé sady sebraných dotazníků trpí sekvenčností sběru z jednoho místa v jeden čas. Odpovědi jsou tak často ovlivněny dominantními činnostmi, které v daném čase a místě provozují velmi podobné kohorty obyvatel (senioři, rodiče na rodičovské). Ve vzorku je tak umenšena pozice pracujících občanů. Na druhou stranu jsou zde solidně zastoupeni zaměstnanci místních podniků, tedy každodenní konzumenti veřejného prostoru v místě. Neprokázalo se, že by sledovaná hodnota setkání s respondentem nějak ovlivnila jeho odpověď v hodnocení specifických problematických míst v prostoru.

Z metodologického hlediska jednoznačně doporučujeme pokračovat ve sběru dalších dotazníků s respektem k demografickým parametrům místa a rozšířit tak odpovědi.

Obsah a cíle výzkumu

Cílem výzkumu bylo zhodnotit subjektivně vnímanou bezpečnost v oblasti tzv. „rampy“, neoficiálního nákupního střediska v okolí stanice metra Háje na Praze 11. Zadání tohoto výzkumu mířilo k porovnání subjektivně vnímaného bezpečí ze strany několika různých skupin obyvatel: občanů Prahy 11 obývajících okolní ulice s každodenním kontaktem s místem, občany Praha 11 využívající „nákupní centrum“ pro uspokojování svých potřeb a všechny ostatní transitující občany.

Dotazníkové šetření bylo zaměřeno na několik navzájem se ovlivňujících momentů subjektivní konzumace veřejného prostoru v oblasti metra Háje. Tento přístup je v současnosti využíván jako sociálními vědci, tak urbanisty a architekty, kteří se snaží vtělit do návrhu veřejného prostoru uživatelskou komunitní poptávku. Tento přístup spadá do induktivně konstruovaného návrhu, který je založený na názoru lidí, kteří prostor obývají a mají k němu osobní vztah. Přístup staví na zhodnocení vzorců chování uživatelů prostoru, kteří se v některých ohledech nutně museli adaptovat na okolní podmínky prostoru a místa, v jiných jsou ale resistantní, jelikož spatřují jistou míru diskomfortu. Žádný veřejný prostor nebude nikdy vyhovovat všem lidem. Jeho řešení je ale velmi variabilní a pocit bezpečí je skoro vždy v souladu s funkčními požadavky na tento prostor. Pokud je veřejný prostor kvalitně strukturovaný, potom je subjektivní pocit ohrožení bezpečnosti v průměru nižší, jelikož si k němu lidé vytvořili vztah, či se s ním rovnou identifikovali. Rozdíl mezi „my“ a „oni“, který si každý člověk jako člen společnosti neustále vytváří, není zaměřen jen na lidi či skupiny lidí. Stejně tak je možné se dívat i na veřejný prostor, který se pro své kvality a soulad s uživatelskými potřebami buď stává součástí

obývaného lidského prostoru a výrazným činitelem kvality života, nebo se stává odmítaným, přehlíženým či vytěsňovaným tématem. Kvalitu života subjektivně snižuje.

Subjektivně vnímané ohrožení bezpečnosti je jedním z možných indikátorů vztahu k prostoru na škále od absolutní spokojenosti po naprostou nespokojenost. Ovlivňuje ho mnoho vstupů, především tzv. zjevná kriminalita, která je ale velmi často spojována s jevy, které nejsou apriori kriminální (bezdomovectví, zevlování, vandalismus, křik apod.). Pocit bezpečí je v prostoru závislý nejen na jeho fyzické strukturaci, ale také na symbolech a představách, které si lidé s prostorem spojují. Z tohoto pohledu se nemusí spojovat výskyt skutečné kriminality s pocitem ohrožení, jelikož mnoho kriminálních činů je buď skrytých, nebo v sobě neobsahují moment fyzického ohrožení. To na co ale ukazuje pocit ohrožení bezpečnosti dobře je míra spokojenosti s prostorem a místem.

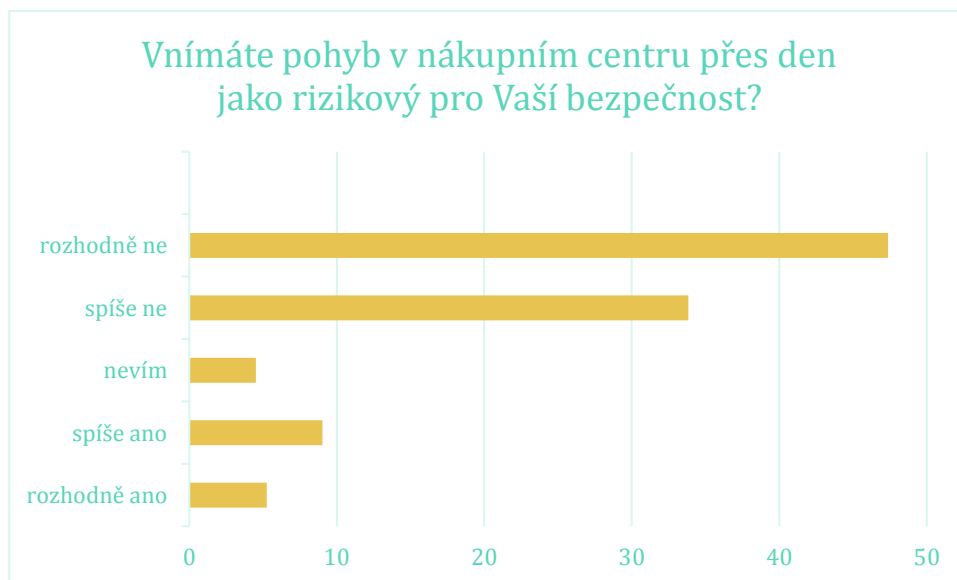
Ve výzkumu byl tedy využit pocit ohrožení jako nástroj pro pochopení kvality veřejného prostoru. Zjišťováno bylo, zda má na pocit osobní bezpečnosti vliv přímá zkušenost s kriminalitou, nebo zda svou roli hraje jen pověst místa.

Dalším cílem bylo lokalizovat subjektivně zažívané nebezpečí v prostoru „rampy“ Háje do mapy. Následně ho poměřit s mapou pocitu zanedbanosti a výskytu skupin obyvatel, které jsou vnímány jako riziko pro bezpečnost. Vznikly tak tři mapy, které se v zásadě kryjí co do intenzity výskytu subjektivně prožívaného ohrožení. Výsledky na nejfrekventovanějších místech nepřekvapily. Zajímavé výsledky ale přinesla analýza okolních propojovacích podchodů, které jsou vnímány značnou částí respondentů jako rizikové i v denních hodinách.

Obecné zhodnocení

Subjektivně vnímané riziko je nejkompexnější sledovanou kategorií. Zahrnuje v sobě jak vliv „rizikových“ skupin, tak ho ovlivňuje subjektivně zažívaný pocit zanedbanosti místa a další faktory, které není možné zachytit dotazníkem. Riziko je logicky pro každého respondenta jiné, obecně se ale dá měřit pomocí úpravy chování jedince v prostoru, které bylo ve výzkumu sledováno. Nejvýstižnějším vyjádřením je přílohová mapa **Bezpečnost P11 (R, S, #, *) - bezpečnostní riziko**.

Výzkum ukázal, že více než **95% obyvatel se v oblasti okolí metra Háje pohybuje převážně přes den**. **80% oslovených se cítí na tomto místě bezpečně** (viz graf).

Velmi důležitá je mapa **Bezpečnost P11 (R, S, #, *) - bezpečnostní riziko**. Tu významně doplňuje faktor, který je obtížné promítnout bodově do mapy, a to že **30% z celkového počtu respondentů vnímá jako zanedbanou celou oblast**

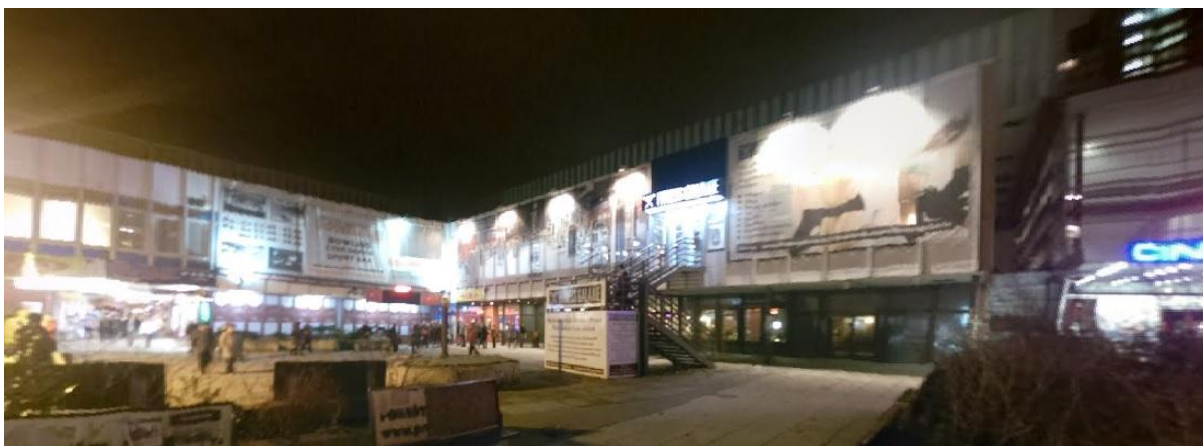
„rampy“ či obchodního centra, aniž by vidělo rozdíl mezi jeho jednotlivými částmi. Tj. skoro třetina oslovených. Pouze **6% ovšem považuje celou oblast za celkově rizikovou** pro jejich osobní bezpečnost, což je nepoměrně nižší číslo, než u zanedbanosti prostoru. Častokráte byly respondenty z hlediska bezpečnosti zmiňované herny, „nonstopy“, hospody obecně, kino Galaxie a překvapivě i dětské hřiště u kina Galaxie. Z dotazníků ovšem nelze odhadnout, zda se jedná o pobočný efekt blízkosti kina a herny, či se jedná o místo výskytu sociopatologických jevů.

20% z celkového počtu dotázaných pak aktivně mění svou trasu při průchodu oblastí obchodního centra s ohledem na svou bezpečnost a to za denního provozu. **80% nevnímá významnější riziko.** Mezi další riziková místa patří především zastávka autobusu na Opatovské ulici, pošta, oblast kolem Albertu (náměstí), a průchod u Penny marketu.

Zajímavé srovnání přinesl pocit ohrožení v oblasti obchodní rampy u lidí, kteří ho navštěvují na denní bázi (jednou a vícekrát týdně) s lidmi, kteří ho navštěvují méně než jednou měsíčně. **Počty respondentů, kteří se spíše či rozhodně neobávají o svou bezpečnost, byly prakticky totožné** (40% respektive 36% rozhodně ne, 30% respektive 31% spíše ne). Výrazný rozdíl je ale v pocitu menšího či rozhodného ohrožení u lidí, kteří nemají s prostorem každodenní zkušenost. U nich se pocit nebezpečí liší v desítkách procent. Nutno z metodologického pohledu dodat, že oba vzorky se od sebe výrazně liší. Totální počet je 84 ku 10 respondentů. Výpovědní hodnota je tedy malá. **Přesto poukazuje na fakt, že zanedbanost tohoto místa může být vnímána jako potenciálně ohrožující, a to bez konkrétního důvodu.**

Obecně skupiny

Definované skupiny obyvatel, z nichž mají oslovení pocit, že by mohly ohrozit jejich bezpečnost, se nijak nevymykají obecnému trendu.¹ V několika případech přibyla skupina Muslimů. Z dotazníkového šetření ovšem není možné přesně definovat, zda se tento strach týká veřejného prostoru obchodního centra u stanice Háje, či se obava váže k jiné skutečnosti.

Výsledek obavy z jednotlivých skupin obyvatel tak, jak jej definovali sami respondenti je tento: **63% všech respondentů** (obyvatel Hájí i tranzitující osoby) označilo lidi bez domova (**bezdovovce**) jako riziko pro jejich bezpečnost. **42% uvedlo opilce**, Dále **30% drogově závislé**, **29% uvedlo Romy**, **18% pubertální výrostky**, **12% obyvatele bývalého Sovětského svazu**, **4% Vietnamce**, **3% duševně nemocné**, **1,5 % Muslimy**. Méně než 1% mají pravicoví extrémisté a mafie. 11% nevedlo nikoho. Nutno ovšem říci, že sebrané dotazníky byly výrazně ovlivněny návodným způsobem dotazování

¹ Srovnej např. Analýza pocitu bezpečí občanů vybraných obcí Plzeňského kraje zpracovaného v roce 2011 Centrem pro aplikovanou antropologii a terénní výzkum v Plzni. Dostupné na http://www.bezpecnykraj.cz/Files/bezpecny_kraj/Dokumentyaaanalyzy/caat_analyza-pocitu-bezpeci-plz-kraj_1-10.pdf

tazatele. Výsledky lokalizace subjektivního pocitu respondentů o výskytu všech skupin ukazuje mapa **Bezpečnost P11 (Δ) - OC Háje SKUPINY**.

Zajímavé závěry přináší srovnání map „Bezpečnost P11 (Δ) - OC Háje SKUPINY“, „Bezpečnost P11 (R, S, #, *) - bezpečnostní riziko“ a „Bezpečnost P11 (Z) - zanedbaná místa“. **U transitujících občanů** nepřekvapí, že si asociují riziko s místy, se kterými mají osobní zkušenost. Dá se říci, že **čím dále od metra, tím méně často uváděné ohrožení**. Dotazník v tomto není zcela přesný, jelikož každý považuje za „rampu“ něco jiného, a dotazník neměl ve své šíři možnost hlouběji zjišťovat, jak je toto území konstruováno v představivosti respondentů. Obecně ovšem lze říci, že hlavní místa výskytu ohrožení, nebezpečných skupin a zanedbání se více méně shodují. Vzdálenější místo od vstupu do metra (např. kino galaxie, schody ve východní části rampy, Opatova ulice atd. jsou častěji uváděné lidmi s trvalým bydlištěm v okolí, i když v celkové četnosti jsou nižší. Velmi často se objevovalo **paušální odsouzení celé oblasti „rampy Háje“**, jednalo se o **30% oslovených**. Přímou asociaci s metrem uvedlo 9% oslovených, ale bez podchodů. **Podchody jsou místem, kde je velmi omezená možnost volby trasy, v jakémkoliv smyslu jí z hlediska zanedbanosti uvedlo 5% všech dotázaných**. Riziko pro osobní bezpečnost vidí v podchodech stejný počet lidí.

Ve všech směrech je z hlediska ohrožení konkrétními skupinami viděno **náměstí před Albertem – 45 celkových výskytů v dotazníků**. Následně **východní část u pošty – 20 výskytů**. Dále pak u **dětského hřiště susedícího s kinem Galaxie – celkem 8 výskytů**. **Kino Galaxie** je velmi konkrétní bod při definování výskytu nebezpečných skupin, i když má celkově pouze **tři výskyty**, je to místo, které nepodléhá percepci transitujících občanů tak jako třeba

náměstí. Jednoduše se dá říci, že největší ohrožení cítí všichni respondenti tam, kde je nevyšší ruch. To může být dáno subjektivní naddimenzovaností, stejně tak ale tím, že kde se vyskytuje více lidí, tam se také logicky vyskytuje více kriminality. Nemusí se přitom ale jednat o kriminalitu zjevnou. (srovnej s pocitem ohrožení konkrétními skupinami u obyvatel okolí „rampy Háje“.

Obecně zanedbaná místa

Jak bylo výše řečeno, 30% lidí považuje celek místa natolik zanedbaný, že není schopný jmenovat silněji či slaběji zanedbanou část. Údaje, které se od sebe zásadně liší je **celková míra pocitu zanedbanosti (30% všech respondentů) a rizikovosti prostoru (5% všech respondentů)**. Z odpovědí je jasné, že místo je oslovenými respondenty využíváno velmi instrumentálně. **Drtivá většina zde netráví volný čas. Jen 11% všech respondentů uvedlo, že sem chodí za nějakou druhem zábavy či odpočinku. Naopak 66% respondentů uvedlo nakupování jako hlavní účel jejich návštěvy celého místa.** Jako přijatelná restaurace byla označena pouze pizzerie u kina Galaxie a cukrárna na stejném místě. Jinak byly vzpomínány pouze podniky, které mají klientelu mimo výzkumný vzorek tohoto dotazníkového šetření, nebo se k tomu nechtějí respondenti přiznat.

Obyvatelé bezprostředního okolí stanice metra Háje

Tito respondenti žijí v pochozí vzdálenosti od metra Háje, či žijí přímo v některé z budov, jenž tvoří tzv. „rampu“, neboli nadzemní část obchodního komplexu nad ulicí Opatovská. Většina těchto lidí (79%) **dochází do obchodního centra vícekrát do týdne** a realizují si nejčastěji běžné nákupy. **Pouze 4% respondentů přímo pracují v některé provozovně** v okolí obchodního centra. Největší počet zde bydlících obyvatel byl v **důchodovém věku (50%)**, v **ekonomicky aktivním věku poté 44%**, zbytek studenti (6%).

Pocit bezpečí

Všichni oslovení navštěvují prostor „rampy“ převážně přes den, za denního světla. Menší počet z nich deklaroval, že se celé oblasti v noci záměrně vyhýbá, především potom senioři. Data se proto vztahují převážně k dennímu provozu, projektivní data potom k představě ohrožení v jiných než denních hodinách.

Obyvatelé okolí „rampy Háje“ - zcela či spíše pocit'ované bezpečí

60% obyvatel se cítí v okolí svého bydliště zcela či spíše bezpečně. Z tohoto počtu ovšem pouze **20% soudí, že se kriminalita obecně spíše nezvyšuje či zcela nezvyšuje**, a ten stejný počet (20%) si totéž myslí o růstu kriminality specificky na území Prahy 11. **60% taktéž nemá či spíše nemá strach o svou bezpečnost**, pokud se pohybují v okolí obchodního centra. Ze subjektivního hlediska respondentů se dá tedy říci, že tyto tři proměnné spolu vzájemně

souvisí, a že obecný pocit z bezpečnostní situace se promítá do pocitu z místa bydliště a naopak, čísla jsou prakticky shodná. Osobní zkušenost s trestným činem v daném místě má akorát jeden respondent, a to s vykradením auta. Pouze čtvrtina z těchto respondentů kdy vůbec slyšela o nějaké trestné činnosti, která by se odehrávala v okolí jejich bydliště. **Osobní zkušenost z pozici svědka má 10% respondentů.** U těchto 10% s přímou zkušeností v roli svědka se dá konstatovat, že tato zkušenost nepromlouvá do pocitu bezpečí v místě bydliště, jelikož **100% se cítí zcela či spíše bezpečně.** Všichni respondenti ovšem navštěvují „rampu“ ve dne a **90% z nich za účel nákupů běžných potřeb v typických prodejnách** (Albert, Rossman, Kik, Lidl, Penny). Nespokojenost je proto nutné hledat jinde.

40% respondentů bylo schopno definovat místa, která jim asociují zanedbanost, což aktivně snižuje jejich komfort ve veřejném prostoru. Pro polovinu z nich to znamená, že při průchodem obchodním centrem za dne

rozvažují jakou cestou se vydat s ohledem na svoje vlastní bezpečí. V celkovém počtu lidí spíše či zcela **spokojených s bezpečností kolem svého domu je to 1/3 respondentů**. Je tedy vidět, že cítit se v bezpečí v místě bydliště „u rampy“ znamená aktivně pracovat se svým pohybem ve veřejném prostoru. Nutné říci, že počet takto uvažujících uživatelů prostoru není malý.

60% lidí se obává o vlastní bezpečnost ze stran „bezdomovců“. 35% opilců, 29% drogově závislých, 19% Romů, 16% pubertálních výrostků, 3% obyvatel z bývalého Sovětského svazu, 0% duševně nemocných, 0% Muslimů. Ukazuje se, že často je nezřetelná hranice mezi opilci a tzv. „bezdomovci“. Respondenti lokalizují tyto skupiny dominantně do prostoru náměstí u vstupu do metra u potravin Albert. Je nutné dodat, že žádný z respondentů nevedl přímou osobní konfrontaci s jakoukoliv touto skupinou. Pokud hovoříme o svědectví respondenta u některé z nekomfortních událostí ve veřejném prostoru, pak se jedná o hlasitý křik, případně rvačku. Jsou to ale pouze jednotky případů. Nejvíce těchto případů je pak lokalizováno adresně do „metra“ bez další specifikace (jedna ze slabín dotazníkového šetření, které není schopno identifikovat přesný subjektivní význam). Vyplývá z toho logický závěr, že pouhá přítomnost viditelných (kulturně viditelných) odlišných skupin o respondentova sociálního statusu ve veřejném prostoru snižuje standart subjektivně vnímanou kvalitu života. Není ovšem zdrojem skutečného ohrožení, v tom případě bych se dalo očekávat, že lidé se místu zcela vyhnou.

Obyvatelé okolí „rampy Háje“ - zcela či spíše pocit'ované NEbezpečí

Spíše či zcela nikoliv v bezpečí se cítí 16 občanů z řad obyvatel bezprostředního okolí „rampy Háje“. Jedná se o 34% všech respondentů

s bydlištěm přímo v lokalitě, tedy skoro přesně o třetinu. Z tohoto počtu si nemyslí, či spíše nemyslí, že by docházelo ke zvyšování kriminality pouze 6%. Pokud to srovnáme se skupinou, které se cítí spíše či zcela v bezpečí v místě svého bydliště, tak rozdíl je 16%. Pokud se zaměříme pouze na Prahu 11, pak je to dokonce 0% (rozdíl 20% oproti skupině s bezpečnějším pocitem). Ukazuje se tedy, že konfrontačně konstruovaný pocit bezpečí závislí na osobní zkušenosti se sociální patologií ovlivňují silně i média a osobní vzkazky. Osobní zkušenost má 0%, a přímým svědkem bylo 25%, což je oproti druhé skupině nárůst o 15%. Respondenti podobně jako předchozí skupina navštěvují centrum pouze ve dne a uspokojují prakticky ve stejné míře stejné potřeby, v konzumaci prostoru tak není kvalitativní rozdíl.

Ti co se v prostoru „rampy Háje“ cítí ohroženě, byli schopni identifikovat zanedbaná místa konkrétně pouze v **12,5 procentech**. **Dominantně převažuje pocit obecného ohrožení v 38%**. Tato hodnota je signifikantní především pro svou nekonkrétnost, která je ostatně propojujícím rysem odpovědí lidí se subjektivně zvýšeným pocitem nespecifikovaného ohrožení. Ukazuje se tak, že obyvatelé, kteří se cítí zcela ohrožení, nejsou schopni přesně identifikovat zdroj ohrožení v prostoru. Jedná se tak ze subjektivního hlediska spíše o celkový životní postoj.

Pokud se zaměříme na konkrétní skupiny obyvatel tak ohrožení je pocíťováno následovně: **50% „bezdomovci“, 43% opilci, 31% Romové, 12% drogově závislí, 12% obyvatelé bývalého Sovětského svazu, 6% pubertální výrostci, 0% mafie, 0% Muslimové**. Nutno ovšem zdůraznit, že celkový počet respondentů v této kategorii je 16 – procentuální tudíž mohou být u takto nízkého počtu trochu zavádějící. Dále byla velká část dobře vyplněných

dotazníků vypracována na jednom místě a profil respondentů se velmi podobá. Zobecnitelnost je proto komplikovaná.

Respondenti transitující oblastí okolí stanice metra Háje

Transitující respondenti, kteří nebydlí v pochozí vzdálenosti od centra, tvořili **zhruba 22% celkového vzorku**. Nutno říci, že u mnoha respondentů se nepodařilo zjistit jejich přesnou adresu, nebo bydlí zcela jinde, či se zdá, že nebyl tazatel dostatečně důsledný v dotazování. V každém případě se ukázalo, že tato skupina vnímá oblast především kolem vstupu do stanice metra a směrem ke kinu Galaxie. Frekventovanými místy jsou pošta, banky, Albert a směr z rampy dolů k ulici Steinerova, kde je Penny market. Dominantní důvod pro využívání centra jsou nákupy. A to jak v centru, tak s přestupem na stanici metra i v okolních ulicích, kde jsou supermarketů různých provozovatelů (Tesco, Penny market, Lidl). Časté bylo také odmítnutí celé oblasti „rampy“ z důvodu její zanedbanosti. Zjevně se zdá, že se rušivé socio-patologické jevy, kumulují u vstupu do metra. Zde jsou alokovány i největší obchody. Průchod směrem od metra ke kinu Galaxie je naplněn specifickými obchody, které jsou často vyhledávány (masna, drogerie, banka ČSOB). Transitujícími občany je často negativně zmiňován průchod u České spořitelny směrem k České poště. Je pravděpodobné, že respondenti, kteří uváděli jako zanedbaný či rizikový celý prostor, soudili na základě zkušenosti s touto částí. Z dotazníku to ale není přímo zřejmé.

Legenda k přílohovým mapám:

Bezpečnost P11 (Δ) - OC Háje SKUPINY – mapa lokalizuje celkové výsledky výskytu jakékoliv skupiny u všech respondentů, od níž očekávají jisté ohrožení své osobní bezpečnosti.

<https://www.google.com/maps/d/edit?mid=z6cDgDcT-xaQ.kSVGk5WZ1WXo>

Bezpečnost P11 (R, S, #, *) - bezpečnostní riziko – tato mapa ukazuje, na jakých konkrétních místech se lidé bojí o svou osobní bezpečnost, případně se těmto místům aktivně vyhýbají, pokud mají možnost.

https://www.google.com/maps/d/edit?mid=z6cDgDcT-xaQ.kAQ_8kxkTEOs

Bezpečnost P11 (Z) - zanedbaná místa – tato mapu ukazuje, jaká místa považují respondenti za zanedbaná, aniž by si je ale primárně asociovali s ohrožením své vlastní bezpečnosti. Jsou tzv. zanedbaná bez přívlastku.

<https://www.google.com/maps/d/edit?mid=z6cDgDcT-xaQ.kXGo76SgrZ94>

S finanční podporou programu Prevention of and Fight against Crime Evropské komise - Directorate-General Home Affairs. Publikace nevyjadřuje stanoviska EK a odpovědnost za její obsah nese výhradně Otevřená společnost, o.p.s.

